ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 29ης Ιουνίου 1995 *

Στην υπόθεση C-437/93,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Hauptzollamt Heilbronn

και

Temic Telefunken microelectronic GmbH,

παρεμβαίνον: το *Bundesministerium der Finanzen,*

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1999/85 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1985, για το καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως (ΕΕ L 188, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη και J. L. Murray (εισηγητή), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Temic Telefunken microelectronic GmbH, εκπροσωπούμενη από τον Otto Wilser, φορολογικό σύμβουλο,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Francisco Fialho, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Hans-Jürgen Rabe, δικηγόρο Αμβούργου,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Temic Telefunken microelectronic GmbH και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 19ης Ιανουαρίου 1995,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 5ης Οκτωβρίου 1993, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Νοεμβρίου 1993, το Bundesfinanzhof υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1999/85 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1985, για το καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως (ΕΕ L 188, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 1999/85).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν κατά την εκδίκαση διαφοράς μεταξύ του Hauptzollamt Heilbronn (στο εξής: Hauptzollamt) και της εταιρίας Temic Telefunken

microelectronic (στο εξής: Temic), η οποία αφορά την εφαρμογή του καθεστώτος της μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο στα ευγενή μέταλλα που περιέχονται σε ελαττωματικά ολοκληρωμένα κυκλώματα, τα οποία είχαν ληφθεί κατόπιν εργασίας ενεργητικής τελειοποιήσεως.

3 Οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση εγκρίσεως [άδειας], την πραγματοποίηση και την εκκαθάριση των εργασιών ενεργητικής τελειοποιήσεως διέπονται από τον κανονισμό 1999/85 και από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2228/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 1991, περί διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1999/85 για το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή (ΕΕ L 210, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2228/91).

4 Το καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως επιτρέπει τη μη επιβολή δασμών στα εμπορεύματα που εισάγονται από τρίτες χώρες, εφόσον τα εμπορεύματα αυτά υφίστανται εντός της Κοινότητας ορισμένη κατεργασία ή μεταποίηση, κατά τα προβλεπόμενα από το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο η', του κανονισμού 1999/85, και στη συνέχεια επανεξάγονται — ως παράγωγα προϊόντα — εκτός Κοινότητας.

5 Κατά το άρθρο 1, σημεία 2 και 3, του κανονισμού 2228/91, τα παράγωγα προϊόντα ανήκουν σε δύο κατηγορίες: στα κύρια παράγωγα προϊόντα, για την επίτευξη των οποίων έχει επιτραπεί η εφαρμογή του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποιήσεως, και στα δευτερεύοντα παράγωγα προϊόντα, τα οποία είναι τα προϊόντα που προκύπτουν απαραιτήτως από τις εργασίες τελειοποιήσεως και δεν ανήκουν στην πρώτη κατηγορία.

6 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1999/85, το καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως εκκαθαρίζεται καταρχήν με την εξαγωγή των παραγώγων προϊόντων εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας. Η παράγραφος 2 ορίζει πάντως τα εξής:

«Για τα εμπορεύματα εισαγωγής το καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης εκκαθαρίζεται επίσης όταν τα παράγωγα προϊόντα:

(...)

β) υπάγονται εκ νέου στο καθεστώς της ενεργητικής τελειοποιήσεως,

γ) τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία,

δ) τίθενται σε καθεστώς μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο,

(...)»

7 Κατά την παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου άρθρου, «η εκκαθάριση του καθεστώτος υπό τις προϋποθέσεις τις οποίες αναφέρει η παράγραφος 2, στοιχεία γ' έως στ', εξαρτάται από την έγκριση [άδεια] της τελωνειακής αρχής, η οποία χορηγείται όταν οι περιστάσεις το δικαιολογούν».

8 Κατά το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 1999/85, όταν ένα εμπόρευμα τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία, το ύψος της τελωνειακής οφειλής ορίζεται βάσει των στοιχείων φορολογήσεως που ισχύουν για τα εμπορεύματα εισαγωγής κατά τον χρόνο της αποδοχής της διασαφήσεως για την υπαγωγή των εμπορευμάτων αυτών υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως. Το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, προβλέπει πάντως μια εξαίρεση για τα παράγωγα προϊόντα. Τα προϊόντα αυτά υπόκεινται στους εισαγωγικούς δασμούς που ισχύουν γι' αυτά όταν «έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία και περιλαμβάνονται στον κατάλογο που καταρτίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 31, παράγραφοι 2 και 3, και εφόσον αντιστοιχούν αναλογικά προς το εξαγόμενο τμήμα των παραγώγων προϊόντων τα οποία δεν περιέχονται στον προαναφερόμενο κατάλογο. Πάντως, ο κάτοχος της έγκρισης μπορεί να ζητήσει τη φορολόγηση αυτών των προϊόντων σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 20».

9 Το καθεστώς της μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο, για το οποίο γίνεται λόγος στο άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 1999/85, προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2763/83 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για το καθεστώς που επιτρέπει τη μεταποίηση εμπορευμάτων υπό τελωνειακό έλεγχο πριν να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία (ΕΕ L 272, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2763/83).

10 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, το καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο επιτρέπει να εισάγονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, χωρίς να καταβάλλονται εισαγωγικοί δασμοί, μη κοινοτικά εμπορεύματα, προκειμένου να υποβληθούν σε επεξεργασία η οποία μεταβάλλει τη φύση ή την κατάστασή τους, και να τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία τα μεταποιημένα προϊόντα που προκύπτουν από την επεξεργασία αυτή, κατόπιν καταβολής των ισχυόντων δασμών. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, το καθεστώς αυτό αφορά πάντως μόνον τα εμπορεύματα που περιλαμβάνονται σ' έναν ειδικό κατάλογο και τα οποία πρόκειται να υποστούν μια από τις εργασίες μεταποιήσεως που προβλέπονται στον κατάλογο αυτόν.

11 Η Temic εισάγει συχνά από την Άπω Ανατολή στην Κοινότητα μη βαθμονομημένα συστατικά στοιχεία ηλεκτρονικών μηχανών.

12 Τον Φεβρουάριο 1991 το Hauptzollamt επέτρεψε στην εταιρία αυτή να υπαγάγει, για δικό της λογαριασμό, τα εμπορεύματα αυτά στο καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως που προβλέπει ο κανονισμός 1999/85, με σκοπό την πραγματοποίηση εργασιών ελέγχου (βαθμονομήσεως), διαλογής και σημάνσεως των μη βαθμονομημένων ολοκληρωμένων κυκλωμάτων. Από τις εργασίες αυτές λαμβάνονται προϊόντα δύο κατηγοριών: πρώτον, τα κατάλληλα προς λειτουργία κυκλώματα που προορίζονται για επανεξαγωγή (εμπορεύματα Α) και, δεύτερον, τα ελαττωματικά κυκλώματα (εμπορεύματα Β).

13 Στις 9 Αυγούστου 1991 το Hauptzollamt χορήγησε στην Temic νέα άδεια, η οποία αφορούσε την υπαγωγή στο σύστημα της μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο που προβλέπει ο κανονισμός 2763/83, με σκοπό την ανάκτηση των ευγενών μετάλλων που περιέχονταν στα κυκλώματα που είχαν αποδειχθεί ελαττωματικά κατά τη βαθμονόμηση. Η άδεια όμως αυτή κάλυπτε περιορισμένο αριθμό εμπορευμάτων Β, ο οποίος αντιστοιχούσε αναλογικά προς τα εξαχθέντα κύρια παράγωγα προϊόντα.

14 Δεδομένου ότι η διοικητική διαδικασία δεν τελεσφόρησε, η Temic προσέφυγε στο Finanzgericht Baden-Württemberg κατά του περιορισμού που περιείχε η άδεια μεταποιήσεως της 9ης Αυγούστου 1991. Κατόπιν της προσφυγής αυτής,

το γερμανικό δικαστήριο ακύρωσε την άδεια και υποχρέωσε το Hauptzollamt να εκδώσει νέα άδεια που να μην περιέχει τον περιορισμό αυτόν. Το δικαστήριο δηλαδή έκρινε ότι ο περιορισμός αυτός ούτε προβλεπόταν από το καθεστώς της μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο ούτε ήταν νόμιμος από την άποψη των διατάξεων περί ενεργητικής τελειοποιήσεως. Επιπλέον, κατά το δικαστήριο αυτό, η μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο ισοδυναμεί με εξαγωγή και συνεπώς συνιστά τρόπο εκκαθαρίσεως της ενεργητικής τελειοποιήσεως. Στο πλαίσιο όμως του καθεστώτος αυτού, απαγορεύεται η επιβολή της υποχρεώσεως θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία και καταβολής δασμών χωρίς καμία επ' αυτών μείωση.

15 Κατόπιν αυτού, το Hauptzollamt άσκησε αναίρεση ενώπιον του Bundesfinanzhof. Προς στήριξη της αναιρέσεώς του, το Hauptzollamt ισχυρίζεται ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι λόγοι και οι προϋποθέσεις που προσιδιάζουν στο καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως. Κατά το Hauptzollamt δηλαδή, από το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1999/85 προκύπτει ότι, σε περίπτωση άμεσης θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία δευτερευόντων παραγώγων προϊόντων, όπως είναι τα εμπορεύματα Β, οι ισχύοντες δασμοί επιβάλλονται μόνο στο τμήμα των προϊόντων αυτών που αντιστοιχεί προς την ποσότητα των εξαχθέντων κυρίων παραγώγων προϊόντων, δηλαδή στην ποσότητα των εξαχθέντων εμπορευμάτων Α.

16 Το Bundesfinanzhof, κρίνοντας ότι η επίλυση της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του εξαρτάται από την ερμηνεία των άρθρων 18 και 21 του κανονισμού 1999/85, αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1999/85 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1985, για το καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης (ΕΕ L 188, σ. 1), την έννοια ότι κατά την εκκαθάριση του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης με τη χορήγηση έγκρισης [άδειας] για μεταποίηση μπορούν να επιβάλλονται ποσοτικοί περιορισμοί;

2) Έχει η φράση "περιστάσεις που δικαιολογούν" την άδεια (άρθρο 18, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, δεύτερο μέρος της φράσεως του προαναφερθέντος κανονισμού), την έννοια ότι η άδεια πρέπει να περιέχει περιορισμό σύμφωνο προς τα προβλεπόμενα στο άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη

περίπτωση, του προαναφερθέντος κανονισμού, ότι δηλαδή στα δευτερεύοντα παράγωγα προϊόντα που προορίζονται για μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο πρέπει να αντιστοιχεί ανάλογη ποσότητα εξαχθέντων κυρίων παραγώγων προϊόντων;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Πρέπει η προαναφερθείσα φράση να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η επιβολή περιορισμού όπως αυτός που περιγράφεται στο δεύτερο ερώτημα επιτρέπεται, μολονότι δεν επιβάλλεται άνευ ετέρου;»

17 Με τα τρία αυτά ερωτήματα το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1999/85 έχουν την έννοια ότι επιτρέπεται η επιβολή ποσοτικών περιορισμών κατά τη χορήγηση της άδειας υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο ως τρόπου εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως.

18 Από το προοίμιο του κανονισμού 1999/85 προκύπτει ότι σκοπός της θεσπίσεως του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποιήσεως ήταν να δοθεί στις κοινοτικές επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν εμπορεύματα τρίτων χωρών για την παραγωγή προϊόντων προοριζομένων προς εξαγωγή η δυνατότητα να προμηθεύονται τα εμπορεύματα αυτά υπό τους ίδιους όρους όπως και οι μη κοινοτικές επιχειρήσεις, ώστε οι κοινοτικές αυτές επιχειρήσεις να μην περιέρχονται σε μειονεκτική θέση στο διεθνές εμπόριο.

19 Προς τούτο το καθεστώς αυτό επιτρέπει τη μη επιβολή δασμών στα εισαγόμενα από τρίτες χώρες εμπορεύματα τα οποία υφίστανται εντός της Κοινότητας ορισμένη κατεργασία ή μεταποίηση και στη συνέχεια επανεξάγονται ως παράγωγα προϊόντα εκτός Κοινότητας.

20 Αν και η εξαγωγή των παραγώγων προϊόντων αποτελεί τον κυριότερο τρόπο εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως, το άρθρο 18,

παράγραφος 2, του κανονισμού 1999/85 προβλέπει και άλλους τρόπους εκκαθαρίσεως, μεταξύ των οποίων καταλέγονται η θέση των παραγώγων προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία (στοιχείο γ') και η θέση των παραγώγων προϊόντων υπό καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο (στοιχείο δ'), τις οποίες αφορά η παρούσα υπόθεση.

21 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1999/85, η εφαρμογή των εναλλακτικών τρόπων που προβλέπονται στα σημεία γ' έως στ' εξαρτάται από την έγκριση [άδεια] της τελωνειακής αρχής, η οποία χορηγείται όταν οι περιστάσεις το δικαιολογούν.

22 Κανένας από τους κανονισμούς 1999/85 και 2228/91 δεν διευκρινίζει ποιες είναι οι «περιστάσεις» που μπορούν να δικαιολογήσουν την άδεια εφαρμογής των εναλλακτικών τρόπων εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως, τους οποίους προβλέπουν τα στοιχεία γ' έως στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 18.

23 Από την εν γένει οικονομία του κανονισμού 1999/85 προκύπτει πάντως ότι πρόθεση του κοινοτικού νομοθέτη ήταν να αφήσει τις επιχειρήσεις ελεύθερες να επιλέγουν και άλλους τρόπους εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως, πέραν της επανεξαγωγής, εφόσον βέβαια η επιλογή τους δεν οδηγεί σε καταστρατηγήσεις.

24 Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό ότι η τελωνειακή αρχή δεν μπορεί να αρνείται τη χορήγηση άδειας εφαρμογής των εναλλακτικών τρόπων εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως, οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχεία γ' έως στ', του κανονισμού 1999/85 παρά μόνο στην περίπτωση κατά την οποία αποδεικνύει ότι από την εφαρμογή αυτών των τρόπων εκκαθαρίσεως πιθανολογούνται καταστρατηγήσεις, λόγω του ότι π.χ. ο αιτών θα αποκομίσει αδικαιολόγητο τελωνειακό όφελος.

25 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί, πράγμα που έπραξε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 11 των προτάσεών του, ότι η διατύπωση του άρθρου 18, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1999/85 ούτε επιβάλλει ούτε επιτρέπει στην τελωνειακή αρχή να συναρτά τη χορηγούμενη άδεια με οποιονδήποτε ποσοτικό περιορισμό.

26 Συγκεκριμένα, το άρθρο 18, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1999/85, το οποίο προβλέπει ότι η τελωνειακή αρχή χορηγεί την άδεια εφαρμογής άλλων τρόπων εκκαθαρίσεως, όταν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις, δεν παρέχει στην τελωνειακή αυτή αρχή καμία διακριτική εξουσία βάσει της οποίας θα μπορούσε να περιοριστεί το περιεχόμενο της εν λόγω άδειας, αλλά υποδηλώνει ότι η χορήγησή της είναι κατά κάποιο τρόπο αυτόματη: αν η τελωνειακή αρχή διαπιστώσει ότι από την εφαρμογή των εναλλακτικών τρόπων εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως, οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχεία γ' έως στ', δεν πιθανολογούνται καταστρατηγήσεις, λόγω του ότι π.χ. ο αιτών θα αποκομίσει αδικαιολόγητο τελωνειακό όφελος, είναι υποχρεωμένη να χορηγήσει την άδεια· αντίθετα, αν διαπιστώσει το αντίθετο, είναι υποχρεωμένη να μην τη χορηγήσει.

27 Επί της ανωτέρω ερμηνείας δεν ασκούν καμία επιρροή το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1999/85 και ο περιεχόμενος στο άρθρο αυτό κανόνας περί αναλογικότητας μεταξύ των επανεξαγομένων παραγώγων προϊόντων και των παραγώγων προϊόντων που παραμένουν εντός του τελωνειακού εδάφους. Η διάταξη αυτή αφορά, πρώτον, ένα τελείως διαφορετικό ζήτημα απ' ό,τι το επίμαχο στην κύρια δίκη, αφού ρυθμίζει τον υπολογισμό του ύψους των εισαγωγικών δασμών που επιβάλλονται στα παράγωγα προϊόντα. Δεύτερον, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνο στα παράγωγα προϊόντα που τίθενται απευθείας σε ελεύθερη κυκλοφορία και όχι στα παράγωγα προϊόντα που τίθενται υπό το καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 1999/85. Ο τρόπος υπολογισμού των εισαγωγικών δασμών για τα τελευταία αυτά προϊόντα καθορίζεται στο άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο β'. Η διάταξη όμως αυτή παραπέμπει απλώς στους κανόνες που ισχύουν στο πλαίσιο του εν λόγω τελωνειακού καθεστώτος, δηλαδή στα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού 2763/83, όπου δεν διατυπώνεται καμία αρχή περί αναλογικότητας παρόμοια με την αρχή που θέτει το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση.

28 Κατόπιν των ανωτέρω, στα ερωτήματα που υπέβαλε το Bundesfinanzhof πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1999/85 έχουν την έννοια ότι η άδεια υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο ως τρόπου εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως δεν μπορεί να συνοδεύεται από την επιβολή ποσοτικών περιορισμών.

Επί των δικαστικών εξόδων

29 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 5ης Οκτωβρίου 1993 το Bundesfinanzhof (έβδομο τμήμα), αποφαίνεται:

Το άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1999/85 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1985, για το καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης, έχουν την έννοια ότι η άδεια υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο ως τρόπου εκκαθαρίσεως του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποιήσεως δεν μπορεί να συνοδεύεται από την επιβολή ποσοτικών περιορισμών.

Kapteyn Κακούρης Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουνίου 1995.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τέταρτου τμήματος

P. J. G. Kapteyn